

העבודה הזאת היא נסיון שלי ליצור במדיה דיגיטאלית -עבודת וידאו - תוצאה של שהייה של שעות ארוכות לבדי בסטודיו - מוצפת ברגשות, ורוצה לשאול שאלות, ומתוך רצון להביא תכנים חדשים ומוסיקה אחרת –המוכרים לעדה הבגדדית .

כבסיס לפרויקט זה בחרתי את הבטוי "אש לונך" (Ash-lunak), שבניב הערבי – יהודי -עיראקי פירושו: "מה שלומך". מקורו המילולי: "מה הוא הצבע שלך", הצבעים שאיתם אני עובדת, חווה נושמת ומרגישה-כמתארים מצבים ורגשות פנימיים, הם חלק מהזכרון ומאוצר המילים הרגשיות של חיי היום יום .

בהיותי ילדה חיתה המשפחה המורחבת על כל דורותיה בבית (מין חאן), ובצל אותה קורת גג הסתופפו לפעמים חמשה דורות.(עם הרחבות לענפים צדדיים בנוסף למשפחה הגרעינית) השאלה הכ"כ שגורה "אש לונך"= מה שלומך, נשאלה וניסרה בחלל הבית עשרות פעמים ביום זו לצד זו : אם המשפחה לסבתא רבתא, לבנותיה לנכדותיה ולכל הסובבים אותה. היום אנחנו מציגים את השאלות האלה בפייסבוק,טוויטר,אינסטגרם, סקייפ,ובכל צורה דיגיטאלית אחרת – אבל איננו מישירים מבט אישי אותנטי לתוך העיניים של מושא שאלתנו , ומצפים לתשובתו . הכל מרחף לו במרחבי הרשתות הנשמות שאליהן אני מדברת בצירוי השמן שלי –יוצאות מתוך התמונות- בגלל הפניה הישירה שלי אליהן.

פרויקט זה הוא מחווה לנשים העיראקיות ולנשים בכלל, למי שהשאלה מופנית אליה, אבל זה גם פותח חלל רחב לרגש של נשים על ידי חקירה, מהסבתא שלי, sitti, אל האישה בקהל: "Ashlonuk ? איך הוא הצבע שלך עכשיו? " אני מנסה להביט לעיני הנשים שבקהל המתבונן בוידאו, שואלת מה שלומכן, ומצפה לתשובתן- בניגוד לתקשורת שברשתות החברתיות שבהן הראש רכון אל המסך הקטן שבאייפון .